

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dodon Ion în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Godoba Vladimir xxxxxxxx, xxxxx xx xx xxxxxx
xxxx, xxxxxxx xx xxxxxxxx xx xxxxxxxx,
xxx xxxxxxxxxxxx xx x

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.03.2016 – 29.04.2016;

Instanța de apel: 24.05.2016 – 27.06.2016;

Instanța de recurs: 02.08.2016 – 15.11.2016;

Instanța de apel: 20.12.2016 – 14.03.2017;

Instanța de recurs: 15.05.2017 – 05.07.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 29 aprilie 2016, Godoba Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 179 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale în beneficiul statului;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale în beneficiul statului.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, i-a fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei în beneficiul statului.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Balanuța Valentina a sumei de 10000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, cerințele au fost respinse.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Godoba Vladimir, la 05 septembrie 2012, aproximativ la ora 12:00, având scopul violării de domiciliu, ilegal, prin înșelăciune, prezentându-se stăpânei Balanuța Valentina, drept angajat al SA „Apă-Canal Chișinău”, sub pretextul verificării contorului de apă, a pătruns în xx xx amplasat pe adresa xxx xxxx xxxxx x, xxx xxxxxxxx și i-a aplicat lui Balanuța Valentina lovituri cu piciorul și pumnii peste deferite regiuni ale corpului, precum și copilului minor al acesteia, Triboi Alexandr.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Godoba Vladimir a săvârșit violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cu aplicarea violenței.

Tot el, Godoba Vladimir, la 05 septembrie 2012, aproximativ la ora 12:00, prezentându-se drept angajat al SA „Apă-Canal Chișinău”, sub pretextul verificării contorului de apă, a intrat în xx xx, amplasat pe adresa xxx xxxx xxxxx, x, xxx xxxxxxxx unde din intenții huliganice, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, peste diferite regiuni ale corpului cet. Balanuța Valentina, cauzându-i acesteia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2448/D din 24 septembrie 2013, vătămare corporală neînsemnată, iar fiului minor al acesteia, Triboi Alexandr, i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2449/D din 24 septembrie 2013, vătămări corporale ușoare, acțiuni care au derulat până în holul comun al apartamentului, când fiind intimidat de prezența vecinei, care a început să strige, a fugit de la fața locului.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Godoba Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită definitiv pedeapsa 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului acuzarea a invocat că:

- recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată, iar pedeapsa aplicată este prea blândă;

- partea vătămată a declarat în cadrul cercetării judecătorești, că inculpatul când se afla peste feciorul ei, încerca să scoată ceva din geanta neagră pe care o avea cu el, a scos din geantă un obiect, care părea a fi sub forma unui stilou, a văzut minerul rotund, s-a gândit că ar fi un cuțit sau ceva asemănător, dar lama cuțitului nu a văzut-o;

- partea vătămată în ședința de judecată a declarat că nu a văzut lama cuțitului pe care Godoba Vladimir l-a scos din geantă, dar a declarat că este sigură că inculpatul avea în geantă un cuțit, deoarece felul în care a băgat mâna în geantă și ulterior a început să-l scoată, timp în care s-a îndreptat spre copil care a început să strige, vorbea de la sine că intenționează să ducă până la capăt intenția sa de răzbunare, care ulterior a fost confirmată de martorul Triboi Aurel, căruia Godoba Vladimir i-a spus că o să-i taie familia;

- instanța de judecată a apreciat probele la propria latitudine și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă pecuniară fără a ține cont de circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, inculpatul prin înșelăciune a pătruns în apartamentul părții vătămate, pretinzând că este angajat al SA „Apă-Canal Chișinău”, având intenția determinată de a se răzbuna pe Triboi Aurel, încalcând nu numai dreptul la viața privată și inviolabilitatea domiciliului părții vătămate, dar a atentat și asupra vieții unui copil, agresându-l;

- intenția criminală a inculpatului și eschivarea acestuia de la organul de urmărire penală se dovedește și prin aceea că ieșind din apartament, inculpatul și-a schimbat haina ca să nu fie identificat, dar din neatenție din geanta sa în timpul altercației cu partea vătămată, i-a căzut pașaportul cetățeanului Transnistriei;

- inculpatul după săvârșirea infracțiunii, în aceeași zi, a părăsit hotarele țării, ceea ce a făcut imposibilă stabilirea și ridicarea cuțitului invocat de partea vătămată;

- prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana acestuia, atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunilor care i se incriminează, faptul nerecunoașterii vinovăției, precum și lipsa unor circumstanțe atenuante în raport cu prevederile art. art. 7, 75 Cod penal.

3.1. Avocatul Roibu Ioana în numele părții vătămate Balanuța Valentina a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Godoba Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 179 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile și încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 100000 (una sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În argumentarea recursului a invocat, că:

- prima instanță nu a apreciat în modul convenit probele administrate la materialele cauzei și neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului, Godoba Vladimir din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pronunțând astfel o hotărâre nemotivată;

- partea vătămată Balanuța Valentina atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată a declarat că inculpatul a încercat să scoată din geanta sa neagră, pe care o avea pe umăr, un obiect cu mâner negru, asemănător unui cuțit pe care l-a îndreptat spre fiul său minor Alexandr, văzând aceasta dânsa s-a speriat foarte tare pentru copilul său și s-a năpustit peste inculpat, sărindu-i în spate;

- faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume că a încercat să aplice lovituri cu un cuțit pe care îl deținea în geanta sa, precum și faptul că cuțitul în cauză nu a fost ridicat de către organul de urmărire penală din motiv că acesta după săvârșirea infracțiunii a fugit și o perioadă de timp s-a eschivat de la urmărirea penală, nu pot servi temei pentru excluderea agravantei din învinuirea adusă lui Godoba Vladimir, și anume aplicarea sau încercarea aplicării armei sau altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

- instanța de judecată a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și neîntemeiat a respins parțial acțiunea civilă, încasând doar suma de 10000 lei, or, caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate lui Balanuța Valentina, precum și fiului minor al acesteia, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat nu sunt suficiente pentru solicitarea unei compensări echitabile în raport cu gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și vătămarile corporale provocate părții vătămate și copilului său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile și menținută sentința.

Instanța de apel a conchis că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, nefiind constatate temeiuri de casare a sentinței.

În opinia instanței de apel, prima instanță a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinându-le din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile lui Godoba Vladimir în baza art. art. 179 alin. (2), 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a atestat corectitudinea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar alegațiile

avocatului Roibu Ioana în numele părții vătămate la acest aspect au fost apreciate ca neîntemeiate.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Godoba Vladimir, instanța de apel a conchis că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

De asemenea, instanța de apel a considerat justă încasarea de către prima instanță a cuantumului prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, în beneficiul părții vătămate Balanuța Valentina din contul inculpatului Godoba Vladimir.

5. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, acuzarea a indicat că:

- instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția lui Godoba Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și neîntemeiat a menținut sentința privind reîncadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel eronat și în mod general a concluzionat, că pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal este echitabilă;

- instanța de apel a ignorat argumentele acuzării și ale avocatului părții vătămate, privind imposibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, or, cauza urma a fi examinată cu participarea obligatorie a părții vătămate, inclusiv și sub aspectul cercetării dacă inculpatul a încercat să săvârșească infracțiunea cu aplicarea unui cuțit;

- instanța de apel a decis examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, concluzionând că aceasta nu se află pe teritoriul Republicii Moldova, fără a acorda posibilitate procurorului de a asigura aducerea silită a lui Balanuța Valentina în fața instanței de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 noiembrie 2016 a fost admis recursul, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de recurs a evidențiat că în apelurile declarate, atât procurorul cât și avocatul părții vătămate au manifestat dezacordul cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pledând pentru încadrarea acestora în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, bazându-și învinuirea pe declarațiile părții vătămate Balanuța Valentina.

Totodată, în viziunea apelanților, greșit a fost stabilită și pedeapsa inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

Instanța de recurs a reținut, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 81, vol.II), procurorul a insistat la participarea obligatorie a părții vătămate și audierii ultimei pentru concretizarea încercării aplicării sau nu de către inculpat în momentul săvârșirii infracțiunii de huliganism, a cuțitului, iar instanța de apel a decis examinarea cauzei în lipsa părții vătămate motivând că a fost legal citată și nu se află pe teritoriul Republicii Moldova, fără a acorda posibilitate procurorului de a asigura aducerea silită sau confirmare că aceasta nu se află pe teritoriul țării.

Verificând explicațiile părții vătămate Balanuța Valentina (f.d. 13, vol.I), procesul-verbal de audiere a acesteia în cadrul urmăririi penale (f.d. 138, vol.I),

procesul-verbal de confruntare dintre inculpat și partea vătămată (f.d. 153, vol.I) și declarațiile părții vătămate date în cadrul primei instanțe (f.d. 23-25, vol.II), instanța de recurs ordinar a constatat că nu este clar dacă partea vătămată a văzut lama cuțitului, cuțitul în întregime, mânerul cuțitului sau un stilou, și în general dacă a fost sau nu aplicat cuțitul de către inculpat la săvârșirea infracțiunii.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs a conchis că a fost îngădit dreptul procurorului acordat prin prisma art. 24 Cod de procedură penală, de a prezenta probe în instanța de apel, iar părții vătămate dreptul la un proces echitabil, deoarece ultima nu și-a expus poziția asupra apelului declarat în numele său de către avocatul angajat și asupra circumstanțelor săvârșirii infracțiunilor săvârșite de către inculpat.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 au fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea condamnării lui Godoba Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84 Cod penal cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Godoba Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 (patru) ani închisoare și amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, echivalentul a 8000 (opt mii) lei.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat în fapt, că Godoba Vladimir, la 05 septembrie 2012, aproximativ la ora 12:00, prezentându-se drept angajat al SA „Apă-Canal Chișinău”, sub pretextul verificării contorului de apă, a intrat în xx xx, amplasat pe adresa xxx xxxx xxxx, x, xxx xxxxxx, unde manifestând un cinism deosebit față de normele morale unice și prin obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, peste diferite regiuni ale corpului cet. Balanuța Valentina, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2448/D din 24 septembrie 2013, vătămare corporală neînsemnată, iar fiului minor al acesteia, Triboi Alexandr, i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2449/D din 24 septembrie 2013, vătămări corporale ușoare, și scoțând un cuțit din geanta ce o avea asupra sa, l-a amenințat pe Triboi Alexandr, acțiuni care au derulat până în holul comun al apartamentului, când fiind intimidat de prezența vecinei, care a început să strige, a fugit de la fața locului.

7.2. Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Balanuța Valentina; a martorilor Martîniuc Stela, Zatic Luminița, Triboi Aurel, Godoba Igor, precum și prin materialele cauzei: plângerea depusă de Balanuța Valentina din 05 septembrie 2012 (f.d. 6, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 septembrie 2012 (f.d. 7, vol.I); explicația inițială a cet. Balanuța Valentina (f.d. 11, vol.I); procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a cet. Balanuța Valentina (f.d. 23, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07 septembrie 2012 (f.d. 26, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2449/D din 24 septembrie 2012, conform căruia vătămarile cauzate minorului Triboi Alexandr, xx xxxx, constau în traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin contuzie cerebrală minoră, hematom subaponeurotic pe cap, echimoze pe gât, care puteau fi provocate de la nu mai puțin de 3

lovituri și care au fost calificate ca vătămări corporale ușoare (f.d. 30-31, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2448/D din 24 septembrie 2012, conform căruia vătămările cauzate părții vătămate, Balanuța Valentina, constau în echimoze și excoriații pe față, echimoză pe articulația umărului drept, excoriație pe torace pe stânga posterior, care puteau fi provocate de la nu mai puțin de 6 lovituri și care au fost calificate ca vătămări corporale neînsemnate (f.d. 35-36, vol.I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei de către martorul Martîniuc Stela (f.d. 41, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Balanuța Valentina și învinuitul Godoba Vladimir (f.d. 150-153, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre martorul Triboi Aurel și învinuitul Godoba Vladimir (f.d. 154-156, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive - pașaportul cu nr. 013 9601 eliberat pe numele Godoba Vladimir xxxxxxxxxx, telefonul mobil model „Samsung” SGH-H610 cu IMEI - 352887022943231 de culoare neagră combinat cu albastru închis și certificatul cu înscrisuri în limbă străină eliberat pe numele lui Godoba Vladimir, care au fost ridicate de la fața locului (f.d. 50, vol.I); procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale (f.d. 180-181, vol.I).

7.3. Analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apela ajuns la concluzia, că acțiunile inculpatului Godoba Vladimir au fost corect încadrate de către acuzatorul de stat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar ulterior, greșit recalificate de către prima instanță în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În sensul art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a specificat, că *„obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sunt considerate cele care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși n-au fost supuse prelucrării, au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop”*.

Cu referire la acest segment, instanța de apel a notat că existența unui obiect în mâinile inculpatului Godoba Vladimir în timp ce se afla peste copilul Triboi Alexandr a fost confirmată de către partea vătămată Balanuța Valentina la toate etapele procesului penal, declarații menținute și la audierea acesteia în prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că prima instanță neîntemeiat și pripit a ajuns la concluzia că declarațiile părții vătămate Balanuța Valentina sunt unilaterale, or, aceste declarații oferite în prima instanță sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Partea vătămată Balanuța Valentina a fost prevenită de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile inculpatului Godoba Vladimir prin care susține că dânsul nu ar fi săvârșit faptele infracționale, nu a lovit părțile vătămate ci doar le-a împins, nu a avut asupra sa cuțit sau alt obiect, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și date de către inculpat în scop de apărare.

La acest aspect, instanța de apel a reiterat că atunci când partea vătămată a văzut că inculpatul se află peste fiul său și îndreaptă obiectul asimilat cu un cuțit în direcția copilului, imediat a reacționat, a sărit peste inculpat ca să-și apere copilul, totodată strigând „Ajutor, ne omoară”. Așadar, partea vătămată a perceput ca ceva real și

periculos, sperându-se pentru viața și integritatea copilului său, asupra căruia inculpatul se îndrepta cu obiectul scos din geantă.

La fel, instanța de apel a mai accentuat că la aprecierea acțiunilor lui Godoba Vladimir nu este esențial faptul dacă a acționat el cu un cuțit sau cu alt obiect, odată ce s-a dovedit cu certitudine că Godoba Vladimir a acționat cu careva obiect, indiferent stilou sau cuțit, obiect pe care dânsul intenționa a-l aplica în procesul altercației și deci, acel obiect cu care inculpatul a acționat poate fi apreciat ca „obiect special adaptat pentru vătămarea integrității corporale”.

Mai mult, la caz fiind importantă aprecierea modului în care a fost perceput acest obiect de către partea vătămată Balanuța Valentina, odată ce aceasta a văzut un pericol real ce îl prezenta obiectul utilizat de către inculpat până la aceea că a perceput amenințarea vieții sale și a fiului minor, urmare a căruia a și descris caracteristicile obiectului adaptat și modul în care a fost folosit de către inculpat.

În contextul celor relatate, instanța de apel a reținut și argumentul acuzatorului de stat precum că, Godoba Vladimir intenționa să ducă până la capăt intenția de răzbunare, care ulterior a fost confirmată de martorul Triboi Aurel, căruia Godoba Vladimir i-a spus că o să îi taie familia, însă intenția nu a fost dusă până la capăt, deoarece partea vătămată Balanuța Valentina, văzând că inculpatul s-a îndreptat și l-a atacat pe copil, lovindu-l, i-a sărit în spate și l-a apucat de gât pe inculpat.

De asemenea, altercația dintre partea vătămată Balanuța Valentina și inculpat a demarat din apartament în coridorul comun, la strigătele ultimei intervenind vecina, martorul Martîniuc Stela.

În concluzie, instanța de apel a menționat că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism agravat, or, prin acțiunile sale a încălcat grosolan ordinea publică, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra a două persoane, a unei femei și unui copil minor, acțiuni săvârșite cu încercarea aplicării unui obiect pentru vătămarea integrității corporale, fapt care denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele infracțiunii de huliganism agravat potrivit art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, în opinia instanței de apel, ansamblul probelor cercetate dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Godoba Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal.

7.4. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost tras la răspundere penală, nu a fost înregistrat la evidența medicului narcolog sau psihiatru, de lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, de scopul săvârșirii faptei, deoarece inculpatul a aplicat violența asupra unei femei și unui copil, din motiv de răzbunare, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, de comportamentul inculpatului în timpul și după săvârșirea infracțiunii, care a fugit de la locul faptei, nu a conștientizat gravitatea acțiunilor săvârșite, nu s-a căit, nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune.

În baza acestor circumstanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi posibilă fără izolarea de societate, deoarece privarea de libertate în cazul dat este inoportună, întrucât inculpatul anterior nu a fost condamnat, nu prezintă pericol pentru societate, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în

instanțele de judecată, circumstanțe care ar agrava pedeapsa penală nu au fost stabilite, nefiind stabilite impedimente pentru aplicarea față de Godoba Vladimir a prevederilor art. 90 Cod penal.

7.5. În opinia instanței de apel, prima instanță justificat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Balanuța Valentina și a dispus încasarea din contul lui Godoba Vladimir a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, apreciind că suma de 100000 lei pretinsă, este exagerat de mare.

8. Avocatul Dodon Ion în numele inculpatului și inculpatul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, au contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, partea apărării a invocat că instanța de apel încălcând dreptul la un proces echitabil statuat în art. 6 Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a dat încadrare juridică greșită faptei săvârșite de inculpat, deoarece la adoptarea deciziei contestate, a dat o nouă apreciere probelor administrate nemijlocit în prima instanță și a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe inculpat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deși nu a administrat probe noi, care să ducă la concluzia existenței anume a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) în detrimentul celei prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la jurisprudența CEDO (*cauzele Mischie c. României; Manoli c. Moldovei*), susțin recurenții că persoanele achitate nu pot fi condamnate de către instanța de apel, fără administrarea unor probe noi.

Consideră recurenții că, în sensul art. 6 din Convenție, Godoba Vladimir poate fi considerat achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, care incriminează o faptă mai gravă decât cea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul a fost învinuit prin rechizitoriu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, însă prima instanță nu l-a recunoscut vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, din motiv că nu s-a constatat fapta prescrisă la art. 287 alin. (3) Cod penal, că infracțiunea ar fi fost săvârșită „cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

În acest sens, consideră partea apărării că instanța de apel nu putea recalifica fapta săvârșită de inculpat în baza unei legi penale mai grave, fără a administra nemijlocit probe noi care să ducă îndubitabil la această concluzie și anume faptul că inculpatul a „aplicat sau a încercat să aplice arma sau alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

Cu referire la prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, recurenții menționează că pentru instanța de rejudecare situația de fapt a rămas aceeași, probe noi care să fi constat altă situație, nu au fost administrate, deci neclaritatea existentă la examinarea cauzei în instanța de recurs, la emiterea deciziei din 15 noiembrie 2016, a persistat la rejudecarea cauzei în apel, iar partea vătămată Balanuța Valentina nu s-a prezentat la rejudecarea cauzei pentru a se stabili cu certitudine ce a văzut aceasta și dacă în general a fost sau nu aplicat un obiect în sensul art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, prin decizia din 15 noiembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a remis cauza la rejudecare anume pentru că a fost încălcat dreptul procurorului de a prezenta probe, însă la rejudecare acuzarea nu a prezentat probe noi, deci nu a înlăturat neclaritățile și divergențele existente.

În asemenea circumstanțe, fără administrarea probelor noi, instanța de rejudecare în apel nu putea să constate fapte noi (și anume că inculpatul a scos un cuțit și l-a amenințat pe Triboi Alexandr) și să încadreze aceste fapte în baza unei legi penale mai aspre, recalificând faptele din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Distinct de considerentele enunțate, partea apărării mai remarcă că instanța de apel a constatat o altă faptă decât cea constatată de prima instanță, menționând că inculpatul a scos un cuțit din geanta ce o avea asupra sa și l-a amenințat pe Triboi Alexandr, apoi instanța de apel a indicat, că la aprecierea acțiunilor lui Godoba Vladimir nu este esențial faptul dacă el a acționat cu un cuțit sau cu alt obiect, odată ce se constată și se dovedește cu certitudine că Godoba Vladimir a acționat cu careva obiect, indiferent stilou sau cuțit, obiect pe care dânsul intenționa a-l întrebuința în procesul aplicării loviturilor și deci, se conchide că acel obiect cu care inculpatul a acționat poate fi apreciat ca „obiect special adaptat pentru vătămarea integrității corporale”.

Cu referire la aspectele descrise, recurenții evidențiază că decizia instanței de apel este contradictorie, deoarece pe de o parte instanța de apel constată că inculpatul a scos un cuțit, iar pe de altă parte constată că inculpatul a acționat cu careva obiect (deci nu neapărat cuțit, poate stilou sau alt obiect). Pe de o parte, instanța de apel a constatat că inculpatul l-a amenințat pe Triboi Alexandr cu un cuțit, iar pe de altă parte a constatat că inculpatul intenționa să aplice acel obiect special adaptat.

9. Procurorul, a prezentat referință pe marginea argumentelor invocate în recursul apărării, pledând pentru respingerea acestuia, din motiv că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, se atestă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, potrivit căror hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare*

pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, precum și în cazurile când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, din textul deciziei atacate Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea apelurilor declarate, casarea parțială a sentinței în partea condamnării inculpatului Godoba Vladimir în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Godoba Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Reieșind din actele și lucrările dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat aprecierea corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția lui Godoba Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În cauza deferită judecării, este important a se ține seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele judecătorești și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Revenind la textul recursului, instanța de recurs conchide că, în esență, partea apărării își focusează tactica apărării privitor la săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de huliganism, manifestată prin acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită, însă nu a infracțiunii de huliganism agravat, adică aceleași acțiuni, săvârșite cu încercarea aplicării altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, or, în viziunea recurenților la dosar nu au fost

administrare probe concludente din care ar rezulta expres că inculpatul a încercat să aplice asemenea obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.

Contrar acestor alegații, instanța de recurs conchide că instanța de apel, examinând minuțios materialele cauzei, corect a apreciat acțiunile inculpatului Godoba Vladimir și just le-a încadrat potrivit semnelor calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În susținerea aceste opinii, instanța de recurs atestă că în confirmarea vinovăției inculpatului de săvârșirea huliganismului agravat, instanța de apel corect a reținut probatoriul administrat la dosar, și anume: declarațiile părții vătămate Balanuța Valentina; a martorilor Martîniuc Stela, Zatic Luminița, Triboi Aurel, Godoba Igor, precum și materialele cauzei: plângerea depusă de Balanuța Valentina din 05 septembrie 2012 (f.d. 6, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 septembrie 2012 (f.d. 7, vol.I); explicația inițială a cet. Balanuța Valentina (f.d. 11, vol.I); procesul-verbal de audiere în calitate de parte vătămată a cet. Balanuța Valentina (f.d. 23, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07 septembrie 2012 (f.d. 26, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2449/D din 24 septembrie 2012, conform căruia vătămările cauzate minorului, Triboi Alexandr, xx xxxx constau în traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin contuzie cerebrală minoră, hematom subaponeurotic pe cap, echimoze pe gât, care puteau fi provocate de la nu mai puțin de 3 lovituri și care au fost calificate ca vătămări corporale ușoare (f.d. 30-31, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2448/D din 24 septembrie 2012, conform căruia vătămările cauzate părții vătămate, Balanuța Valentina, constau în echimoze și excoriații pe față, echimoză pe articulația umărului drept, excoriație pe torace pe stânga posterior, care puteau fi provocate de la nu mai puțin de 6 lovituri și care au fost calificate ca vătămări corporale neînsemnate (f.d. 35-36, vol.I); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei de către martorul Martîniuc Stela (f.d. 41, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Balanuța Valentina și învinuitul Godoba Vladimir (f.d. 150-153, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre martorul Triboi Aurel și învinuitul Godoba Vladimir (f.d. 154-156, vol.I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delict, care au fost ridicate de la fața locului (f.d. 50, vol.I); procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale (f.d. 180-181, vol.I).

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

De asemenea, Colegiul penal constată că, instanța de apel, invocând corect comentariile din literatura juridică de specialitate, întemeiat a evidențiat, că în sensul art. 287 alin. (3) Cod penal, obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sunt considerate și acele obiecte care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși n-au fost supuse prelucrării, au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop.

Deși la caz nu a fost identificat obiectul pe care inculpatul Godoba Vladimir a încercat să-l aplice în privința minorului Triboi Alexandr în vederea vătămării corporale și sănătății acestuia, instanța de apel corect a reținut că potrivit declarațiilor părții vătămate Balanuța Valentina, date atât la etapa urmăririi penale, cât și în prima instanță,

ultima a descris că inculpatul a scos ceva din geantă, un obiect ascuțit, înțepător care lucea, și care de către ea a fost asociat ca un cuțit, percepând reale intențiile inculpatului, care cu acest obiect s-a îndreptat spre fiul său minor, iar înțelegând pericolul îndreptat asupra vieții și sănătății copilului, ultima a sărit în ajutorul acestuia, încercând, și chiar reușind să împiedice făptuitorul să-și ducă până la capăt intențiile.

Cu referire la obiecțiile recurenților prin care se invocă că motivarea deciziei instanței de apel contravine circumstanțelor de fapt stabilite, în sensul că la Godoba Vladimir nu a fost depistat un cuțit sau acel obiect care a fost descris de către partea vătămată a fi un cuțit, instanța de recurs menționează că organele de urmărire penală au fost în imposibilitate să identifice obiectul cu care a acționat inculpatul, deoarece Godoba Vladimir imediat după săvârșirea infracțiunii a fugit de la locul faptei și a părăsit teritoriul țării, totuși acest obiect a fost perceput de către partea vătămată ca un pericol real pentru viața și sănătatea copilului său, și nu exclude vinovăția atacatorului de săvârșirea infracțiunii de huliganism agravat, cu încercarea aplicării obiectelor destinate pentru vătămarea integrității corporale și sănătății.

Practica judiciară constantă demonstrează că, calificarea potrivit art. 287 alin. (3) Cod penal, se face și atunci când făptuitorul doar a încercat să aplice arma sau obiectele destinate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În astfel de cazuri, făptuitorul nu reușește să aplice obiectele respective, din cauze independente de voința lui, deși creează un pericol real pentru integritatea corporală sau sănătatea victimei.

La caz, se subliniază că amenințarea cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și sănătății copilului minor, nu a avut un caracter demonstrativ sau lipsit de seriozitate, ci din contra, a fost scos din geantă în momentul altercației dintre inculpat și copilul minor, iar faptul că obiectul ascuțit, a fost sesizat la timp de către Balanuța Valentina și perceput ca fiind real, a și determinat reacția ultimei de a-l împiedica pe inculpat să-și ducă intenția până la capăt.

Având la bază raționamentele enunțate, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului sunt prezente anume elementele constitutive ale huliganismului agravat prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal, respectiv Colegiul penal consideră că argumentele recurenților invocate sub aspectul dezacordului cu încadrarea juridică a faptei stabilite de către instanța ce apel, nu pot fi reținute și urmează a fi respinse.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de partea apărării sunt nefondate, întrucât la examinarea cauzei în apel vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, nefiind comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Cu referire la argumentele recurenților, prin care se invocă nerespectarea de către instanța de apel a prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală și ignorarea

indicațiilor date de către instanța de recurs prin decizia din 15 noiembrie 2016, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate, din următoarele considerente.

Deși partea apărării susține că instanța de apel nu putea recalifica fapta săvârșită de inculpat în baza unei legi penale mai grave, fără a administra nemijlocit probe noi care să ducă indubitabil la concluzia că inculpatul a încercat să aplice alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, instanța de recurs precizează că temeiurile invocate se referă la situațiile când în privința inculpatului prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare, pe când în speță prima instanță nu a dispus achitarea lui Godoba Vladimir, ci a reîncadrat faptele imputate acestuia prin rechizitoriu din prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, soluția de condamnare a inculpatului în baza prevederilor art. 287 alin. (3) Cod penal, a survenit în baza constatării netemeinicii motivelor pentru care prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza unei legi mai blânde, și ca urmare a reaprecierii probelor administrate la dosar, or, în sensul art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

La fel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a respectat și prevederile art. 24 Cod de procedură penală, examinând cauza cu respectarea principiului contradictorialității procesului penal, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, în instanța de apel a fost audiat inculpatul (f.d. 178, vol.II), iar procurorului i-a fost acordată posibilitatea prezentării probelor, inclusiv aducerea silită a părții vătămate, la care ultimul a prezentat un raport al organelor de poliție, potrivit căruia Balanuța Valentina este plecată peste hotarele Republicii Moldova, în consecință acuzatorul de stat considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa părții vătămate (f.d. 170-174, 179-183, vol.II).

Referitor la argumentul recurenților precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor formulate în apel, Colegiul penal menționează că acesta urmează a fi respins ca nefondat, deoarece apărarea nu a specificat asupra căror motive din cererile apel nu s-a pronunțat instanța de judecată, luând în considerare că sentința primei instanțe a fost contestată de către procuror și avocatul părții vătămate.

La fel, urmează a fi respinse ca fiind declarative și argumentele recurenților invocate sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 15) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, și în cazurile când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză*, deoarece sub aceste aspecte recursul părții apărării nu este motivat, iar în asemenea situații instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la inculpatul Godoba Vladimir, Colegiul penal consideră că la caz nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură

penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub aceste aspecte de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului și inculpat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dodon Ion în numele inculpatului și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Godoba Vladimir xxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev